República o cosa oficial

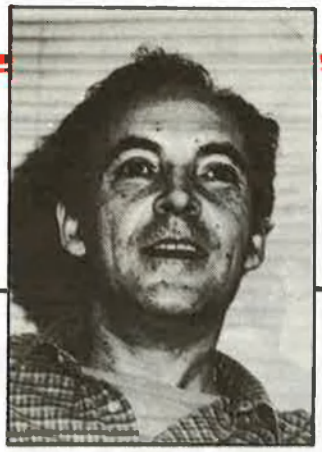

Arròs a banda

Ramon Barnils

En aquells territoris del nostre país en què els governs autònoms disposen d'òrgans de comunicació hi ha camp per a la revolució.

Hi ha una batalla entaulada, silenciosa i silenciada, entre els qui, d'aquells òrgans, en volen fer òrgans de comunicació pública i els qui en volen fer òrgans d'administració oficial. Perquè quedi clar de bell començament: entre els qui consideren que el ciutadà va més ben servit amb comunicació estil anglès que no pas amb estil espanyol o francés. La BBC contra la TVE.

I perquè quedi ja transparent: la lluita, que no tinc cap escrúpol a considerar revolucionària, dels qui consideren que en un país la part més important és el ciutadà, contra els qui consideren que hi és l'estat que enquadra el ciutadà.

Qualsevol ciutadà amb un mínim d'informació intueix i coneix la diferència que hi pot haver entre uns mitjans de comunicació en mans d'un estat com l'anglès i assemblats, i un estat com l'espanyol i parents. El resum de les diferències podria ser aquest: la premsa, la ràdio i la televisió en mans d'un estat com l'espanyol són un apèndix més d'aquest estat, com l'exèrcit, la hisenda o la bandera; a Espanya depenen directament del Ministeri de la vice-presidència: d'Alfonso Guerra personalment, i amb això ja ho he dit tot.

A la Gran Bretanya la ràdio i la televisió britàniques, la BBC, és responsable també davant del parlament, però al final del final, és a dir en darrera i més alta instància, tan poc sovint com poden. El control immediat, diari, minuciós de la BBC es deixat, tradueixo «al judici d'un equip de redactors nomenats en base al seu lloc en la societat i a l'experiència, i que *no* representen cap interès sectorial».

Que l'obsessió del poder espanyol sigui el control oficial dels mitjans de comunicació, i no pas el servei als ciutadans, no ha d'estranyar ningú que hagi estudiat o patit aquell poder; des d'una Guardia «Civil», de caràcter militar, fins a una cooficialitat de llengües que només obliga els qui no parlen la llengua oficial de tot l'estat; fins al flamant menyspreu, per antiquat, de Montesquieu i la divisió de poders, quan aquesta divisió de poders hi és pràcticament per estrenar. Espanya és estat per damunt de tot, i fora de l'estat deixaria de ser. Exigir que TVE s'inspirés en la BBC, que posés el servei públic davant del servei oficial, seria exigir la desaparició d'Espanya.

Però nosaltres, els ciutadans del nostre país, apartats tant per acció com per reacció de la manera de ser d'Espanya i de fer de l'Estat espanyol, tenim encara possibilitats relatives però certes d'empényer els mitjans de comunicació, diguem-ne nostres, cap a un model públic, i lluny d'un model oficial d'informació.

La malformació política dels nostres dirigents i de la classe política que mig hem triat mig ens han imposat sembla més infectada d'espanyolisme que no d'europeisme, s'ho creguin ells o no. Un dels consellers de la ràdio i la televisió de la Generalitat d'amunt, que es reuneixen unes horetes de tant en tant, volia per a cadascun d'aquests consellers despatx, vídeo i secretària: «ja és hora que la classe política ens fem respectar», va al·legar el pet bufat, un dels personatgets més roïns i desproveïts de matisos respectables dels que pul·lulen per la transició i el canvi.

Jo no sé com se'ls ha de forçar, és feina de polítics. Sé segur que encara no s'han assentat prou, que encara no són prou espanyolitzats, que encara es creuen democràtics; crec que encara som a temps, potser, d'empényer-los cap al servei públic, cap a la utopia europea; i lluny del servei oficial, del gèlid oceà del Leviatan.

Es necessita una persona per a col·laborar en diversos projectes d'animació cultural. Ha de parlar català i ha de tenir possibilitats de viatjar.

Envieu currículum i fotografia abans del 15 d'abril a l'apartat de correus núm. 1335 de València, Ref. TC.

Notícia • Notícia • Notícia • Notícia • Notícia • Notícia •

quiosc llibreria

LA MÀSCARA

nuevo centro, local 70 - valència
tel. 347 30 44

Hem obert una secció nova dins la llibreria, i l'hem omplida de làmines, cartells, postals, retallables i màscares.